

ת"פ 54035/16 - מדינת ישראל נגד אנטון ז'וקוב, ליואן חיפז, ולדיסלב אוקס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 54035-05-16 מדינת ישראל נ' ז'וקוב(עוצר)

וاث'

כבוד השופט אליו ביתן

בעניין:

המשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשמים: 1. אנטון ז'וקוב (עוצר)

2. ליואן חיפז (עוצר)

3. ולדיסלב אוקס (עוצר)

גזר דין

כללי

.1. בטרם שמיית הריאות בתיק, הגיעו הצדדים הצדדים להסדר דיןוני במסגרת כתוב האישום שהוגש נגד הנאשמים תוקן והנאשמים הודיעו בעבודות כתוב האישום המתוקן שאליה עיקריהן:

ולאך יקובוביץ (להלן: "ולאך") – חייל; ניקיטה אסלנוב (להלן: "ניקיטה") – חייל; ש.כ., קטן ליד 0.0.99; ד.ס., קטן ליד 0.0.98 ו.ש.מ., קטן ליד 0.0.0.98 (להלן ביחד: "המתלוננים") הם חברי.

ליאור יצחקוביץ (להלן: "ליאור") הוא חברו של ש.כ., f t (להלן: "t") הוא אחיו של ש.כ. ודוד רפאל נידאם (להלן: "דיב") הוא חברו של א.

א.כ., קטן ליד 0.0.99, נהג לבנות עם המתלוננים עד אשר התגלו סכסוך ביניהם ובעקבות עימות בין הצדדים נלקחו אופניו של א.כ. ע"י ד.ס. ו.ש.מ..

א.כ. סיפר על כך לנאים 1 ו-2, ובמה שרך לכך קשרו הנאים 1 ו-2 קשר לסתור את המתלוננים באיזומים ולדרשו מהם כסף בתמורה לאופניהם.

במסגרת הקשר האמור, עובר ליום 16.05.10, פנו הנאים 1 ו-2 באמצעות הטלפון למATALONNIM ודרשו כי כל אחד מהם ישלם להם 1000 ₪, תוך שהם מאימימים עליהם בפגיעה שלא כדין בגוף במידה

ולא ישלמו. עוד במסגרת הקשר, בתחילת חדש מאי או בסמוך לכך, שוחח הנאשם 1 עם ניקיטה ודרש להיפגש עמו תוך שהוא מאים עליו שכדי שיפגשו לפני שייחפש אותו ואת חבריו ויפגע בהם. בהמשך לכך, ניקיטה, שחשש כי יפגעו בו, נפגש עם א.כ. עם הנאשם 1 ומסר לא.כ. 1000 ₪ במזומן, והוא העבירם לנאשם 1.

עוד במסגרת הקשר האמור, בתאריך 16.05.08 סמוך לשעה 20:30, התקשר הנאשם 1 אל ולאד ודרש ממנו תשלום לו 1000 ₪. ולאד השיב לו כי אין בכוונתו לשלם והנאשם 1 איים עליו. בהמשך אותו יום, סמוך לשעה 23:00, התקשר הנאשם 2 אל ולאד בדרישה תשלום את הכספי ואיים עליו. במקביל, התקשר הנאשם 1 לד.ס. ודרש גם ממנו 1000 ₪.

בתאריך 16.05.02 סמוך לשעה 18:00, התקשר הנאשם 1 לש.מ., הציג עצמו כשותף של א.כ. ודרש כי יפגש עמו וישלם לו 1000 ₪ עבור האופניים, וכעבור יומיים התקשר אליו שוב ודרש ממנו תשלום, כשהוא פונה אליו בטון מאים ודורש לדעת את כתובתו. למחמתו, שוב התקשר אליו הנאשם 1 בדרישה להיפגש ולקבל את הכספי, וכך גם ביום 16.05.08. ש.מ. ניתק את השיחה, והנאשם 1 שב וניסה להתקשר אליו אך לא נענה. ביום 16.05.10 התקשר הנאשם 2 לש.מ. ואיים עליו, והנאשם 1 שלח לו הודעות בוטות ומאיימות כי יפגע בו ודרש ממנו ומחבריו להיפגש עמו ועם שותפו ולשלם.

בעקבות האיומים הגיע ש.מ. מבוהל לבתו של ש.כ., שם נכחו ד.ס., ליור, א.ודיב ודיווח להם על המתרחש. ש.כ. עמד על כך שאין מקום להיכנע לשחיטה והודיע לנאשם 1 שיגיעו למפגש.

לצורך המפגש, חברו הנאשם 1 ו-2 ייחדיו והזמיןו את הנאשם 3. בסמוך לאחר השעה 20:00 הגיעו הנאים למקומות המפגש, ואלהם התלו א.כ. ואחר נספ, כשעים תיק ובו אלת בייסבול מעץ, אלת ברזל וסכך מטבח ארוכה (להלן: "הסכך"). ולמקום המפגש הגיעו ש.מ., ש.כ., ד.ס., ליור וא. בפגישה, הנאשם 1 שאל את המתלוננים מי מהם הוא ש.מ. שהתחייב לשלם לו וש.מ. השיב שאין לו כסף ואין באפשרותו לשלם. ש.כ. הבahir לנאשם 1 כי אין בכוונתם לשלם. עקב כך התפתחה בין הצדדים עימות מילולי ובעקבותיו פרצה בינם תגרה.

במהלך התגרה, שלפּו הנאשם 1 את הסכך שהיה בתיק וזכיר את א.בבטנו בעוצמה, כך שהסכך חדרה לתוך חלל הבطن. א.צעק כי נזכר ונמלט לעבר ביתו יחד עם דיב, כשהוא זועק לאביו לעזרה.

از פנה הנאשם 1 עבר ד.ס. כשבידו הסכך השלופה וד.ס. ברוח בעקבות א.

עוד במהלך התגרה, החלו הנאשם 2 וליור להתקוטט ונפלו על הקרקע. ליור הצליח לקום והחל לבסוף, אך הנאשם 2 לקח את אלת הבייסבול, רץ לעבר ליור וחבט בו באמצעות האלה, בעוצמה, בגבו ובראשו, פעם אחר פעם עד שהאלת נשברה. ליור הפציע וש.כ. נמלטו גם הם מהמקום.

עוד במהלך התגירה, הנאשם 3 דיב נאבקו ונפלו. הנאשם 3 לפת את צווארו של דיב, חנק אותו בכח וסירב לרופות. א התחן בפני הנאשם 3 שירפה מדיב שכן הוא הכהיל ועמד להתעלף, ובסתומו של דבר הנאשם 3 שחרר את דיב מלפיתה, והמשיך לחבוט בו באגרופים בפניו.

לאחר המתואר, הנאים 1 ו-2 ועם א.כ. ובן דודו של הנאשם 1, הקיפו את ש.מ. שלא הפסיק לעזוב את המקום ודרשו ממנו להתלוות אליהם במטרה לאלצו למשוך כסף מהכספומט ולשלם להם. ש.מ. חשש כי הנאים 1 ו-2 יפגעו בו, ניסה למשוך כסף מחשבונו בתחנת דלק סמוכה, ובשני כספומטים נוספים, אך לא הצליח. לאחר שהנאים 1 ו-2 נוכחו כי לא עולה בידי ש.מ. למשוך כסף מחשבונו, הם הצליחו ללקת לאחר שהתחייב כי ישלם למחרת.

כתוצאה מהדקירות שדקר הנאשם 1 את א, הוא פונה לבית החולים כשהוא סובל מפציעה בבטן אמצעית מצד שמאל, הוא הוביל לחדר ניתוח ובוצעה כריתת של מקטע המעי הדק לאורך 20 ס"מ. לאחר 5 ימי אשפוז, שוחרר לבתו.

כתוצאה מהמכוות שהכחו הנאשם 2 את ליור, הוא הגיע לבית החולים לטיפול רפואי כשהוא סובל מחתך בראשו, שנסגר בסיכות.

כתוצאה מהמאבק בין הנאשם 3 לדיב, דיב נחבל בידו ונגרמה לו שריטה عمוקה.

2. הנאשם 2 ביקש לצרף את תיק פלילי 51540-12-14 התלו ועומד נגדו ולהודות בעבודותיו, והדבר ניתן לו.

3. על יסוד הודהת הנאשם 2 בעבודות כתוב האישום המתוקן כאמור, הנאים 1 ו-2 הורשו בעבירות של קשרת קשור לביצוע פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין תשל"ז-1977 ("חוק העונשין"); סחיטה באזומים, לפי סעיף 428 רישא וסיפה לחוק העונשין; וחבלה בנسبות חמירות, לפי סעיף 333 + 335(1)+(2) לחוק העונשין, והנאים 3 הורשו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנسبות חמירות, לפי סעיף 380 בנסיבות סעיף 382(א) לחוק העונשין.

על יסוד הודהת הנאשם 2 בעבודות כתוב האישום בתיק פלילי 51540-12-14 הוא הורשע גם בעבירה של החזקת סם לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) ו- (ג) סיפה לפקודת הסמים המטוכנים [נוסח חדש תשל"ג-1973].

.4. ההסדר בין הצדדים לא כולל הסכמה לעניין העונש.

.5. על רקע גיל הנאים בעת ביצוע העבירות - פחות מ- 21 - שירות המבחן הבהיר להכין עליהם תסקירים.

.6.

תסקרי שירות המבחן על הנאים

הנאם 1

בתסקרי שירות המבחן על הנאשם 1 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאם בן 21, רוק, טרם מעצרו התגורר באשקלון ועובד מספר חודשים כעובד קבלן בעבודות חשמל באינטלי. הוא הבן הבכור במשפחה, ובஹיונו בן שנתיים עלה עם משפחתו מרוסיה. הנאשם תיאר מצבים בהם אביו נהג קלפיו באלים. הנאשם סיים 10 שנות לימוד. עזב את המסגרת לאחר שנעצר בגין עבירות סמיים. תיאר כי במהלך שנותיו בבית הספר חוות קשיים רבים ונעדר רבות. לא גvais לצה"ל בשל עברו הפלילי.

במסגרת קשר עם שירות המבחן לנוער, הופנה בעבר להליך גמילה בקהילה הטיפולית "מלכישוע" וס"מ בהצלחה, לאחר 20 חודשים, אך לאחר זמן קצר חזר להשתמש בסמיים. הביע רצון להשתלב בטיפול בכלל.

אשר לעבירה נשוא תיק זה, הוא הודה בביצועה. סיפר כי באותה תקופה חזר לנוהל אורח חיים שלו ולהשתמש בסמיים. שיתף כי התנהלו בו אירוע העבירה גרמה לו לחוש כוח ועליזנות, וחש סיוף מכך ותחושת שייכות ומשמעות. מסר כי לא התקoon לפצע את המתлон אלא להפגין כוח והוא חש צער על הפגיעה בו.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר באחריות למשאו ולמניעים שהובילו אותו לביצועם.

שירות המבחן שקל את גילו של הנאשם, מאפייני אישיותו, עברו הפלילי, דפוסי חשיבותו וחומרת העבירות, והתרשם כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות עוברת חוק בעתיד. לאור האמור, הומלץ להטיל על הנאשם ענישה הרתעתית משמעותית, של מאסר בפועל ומאסר על תנאי, ולשלבו בטיפול במסגרת המאסר.

הנאם 2

בתסקייר שירות המבחן על הנאשם 2 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

הנאם בן 19, רוק. טרם מעצרו התגורר בבית אביו ועובד, תקופה קצרה, כמתיקין מצלמות. בתחום הלימודי, בהיותו בתיכון החסир ימי לימודים רבים ולבסוף נשר מלימודיו. לדבריו, רצה לסייע בפרנסת אמו אצתה התגורר

באותה תקופה. הנאשם גיס לצבא ומיד נכלא בגין השתמטות מהשירות. לאחר תקופה, שוחרר מהכלא וברח באמצעות הליך החיל. לאחר מכן נכלא שוב בכלא צבאי ובמהמשך קיבל פטור משירות. מאז, עבד בעבודות מזדמנות וניהל אורה חיימ לא ציב. מסר כי התנסה בסמים בגיל 14, ובஹיותו בן 15 החל לצורוך קנבים במהלך מפגשים חברתיים, ובמהמשך גם לבדוקו. לדבריו לא עשה שימוש בסמים תקופה משמעותית טרם מעצרו. שלל נזקקות טיפולית.

ה הנאשם נעדר הרשותות קודמות. מסר כי זומן לשירות המבחן בגין מעורבות בעירת סמים, אך הוא התקשה לשתף פעולה. התקיק נסגר. בהמשך, בחודש ינואר 2016 זומן שוב לשירות המבחן בגין מעורבות בעירת סמים, אך לא שיתף פעולה.

בהתיחסותו לעבירה נשוא תיק זה, הנאשם צמצם את מעורבותו בה, את קשריו עם הנאים האחרים ואת הדינמיקה שקדמה לאיורו. ביחס לתיק פלילי 14-12-51540 הודה בהחזקת הסם ומסר כי החזיק בו לצורך עצמאי.

שירות המבחן שקל את כלל הסicosים והסיכונים והתרשם כי קיימת רמת סיכון גבוהה להtanegot אלימה ופורצת חוק, ומיליצ להטיל על הנאשם עונש מרתייע.

ה הנאשם 3

בתסקירות שירות המבחן על הנאשם 3 צוינו בין היתר הדברים הבאים:

ה הנאשם בן 20, רווק, ליד הארץ. טרם מעצרו שירות בצה"ל והתגורר בבית אמו. נעדר עבר פלילי. סיים 12 שנות לימוד בבית ספר מקצועי. לאחרונה הצבא פטר אותו מההמשך שירות. אביו נפטר לפני 12 שנה ממחלה קשה. שיטוף כי החיל לצורן סמי רחוב בגיל 15. שלל התנהגות תוקפנית או אבדן שליטה.

בהתיחסותו לעבירות מסר, כי הנאשם 1 בקש ממנו לבוא אליו למפגש. לדבריו התלווה אליו על מנת לשוחח עם הצד השני. מסר כי לא הייתה לו היכרות מוקדמת עם המתлонנים למעט מפגשים ארעיים עם חלקם. סיפר כי באירוע ניסה לשוחח עם האחים עד שהותקף, ואז הגיע במלומנות כפי שתואר בכתב האישום המתוקן. ביטא צער על המקרים שימושם בעקבות מעשי. שיתף בכוונותיו לתקוף באופן יציב.

שירות המבחן שקל את כלל הסicosים והסיכונים והתרשם כי קיימת סיכון לחזרה על מעשים דומים בעתיד, ומיליצ להטיל על הנאשם עונש מרתייע.

5. לאחר קבלת תסקירות שירות המבחן, הגיעו הצדדים להסכמה בדברה המליצו לבית המשפט להטיל על הנאשם את העונשיהם הבאים:-

הנאשם 1- 40 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי ופיזוי.

הנאשם 2- 34 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי ופיזוי.

הנאשם 3- 12 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו, מאסר על תנאי ופיזוי.

6. ב"כ המאשימה הגישה את המרשם הפלילי של הנאים 1 ו- 3, טענה כי העונש המוצע בהסדר מתאים לנסיבות וביקשה לאמצו.

7. ב"כ הנאים 1 טען, כי הנאים בחור צעיר ולחובתו רישום פלילי אחד ללא הרשות מבית משפט לנוער בעבירות שאין אלימות. טען, כי אמ衲 המשעה שעשה הנאים חמור, אך בהתחשב בגילו, בעובדה כי זהו מאסרו הראשון, ובנסיבות האישיות כמפורט בתסקיר שירות המבחן, העונש המוצע ראוי שיש לאמצו. אשר למרכיב העוני הכספי, ביקש להתחשב בנסיבות הנאים.

הנאשם 1 סיפר כי הוא שווה במעטך כבר 8 חודשים ושיתף כי מדובר בחוויה שאינה נעימה וכי בគונתו לטפל בעצמו במהלך המאסר. ובקיש סליחה מהנפגעים.

8. ב"כ הנאים 2 הצטרפה לביקשה לכבד את הסדר הטיעון. טענה כי העונש המוצע מידתי וסביר. המאסר המוצע ממשי. הנאים נעדר עבר פלילי זהו מאסרו הראשון.

הנאשם 2 הביע צער על מעשיו.

9. ב"כ הנאים 3 ביקשה לכבד את הסדר הטיעון. צינה כי הנאים צעיר, לחובתו רישום פלילי ללא הרשות מבית משפט לנוער. הוסיף, כי חלקו קטן משמעותית מחלוקתם של הנאים 1 ו-2. הוא סיים 12 שנות לימוד והתגיניס לצה"ל. ושירות המבחן התרשם שהוא מבטא רצון לייצב את חייו ולהזoor למוטב. אשר לפיזוי, הפנתה לתסקיר שירות המבחן המתיחס למצבו הכלכלי של הנאים.

הנאשם 3 הביע צער וחרטה.

10. מעשי אלימות בכלל, ראויים לכל גינוי. חומרת מעשה הנאים 1, ברורה מآلיה. נעיצה סכין בגופו של אדם, מסכנת חיים, פשטוו כמשמעותו. והתקיפה שתקפו הנאים את המתלוננים הייתה ברוטאלית, מסוכנת וחרמורה. העובדה כי לתקיפת המתלוננים קדמו ניסיונות שחיטה באיזומים שהופיעו עליהם

הנאים, מוסיפה נופך של חומרה, ומלמדת על התנהלותם העבריתנית של הנאים, ועל הסכנה הנשכפת מהם לציבור. מעשייהם מעוררים שאט נפש קשה ומחיבים ענישה משמעותית.

11. לצד נתוני החומרה, יש לנקח בחשבון את נסיבותיהם של הנאים, את התייחסותם לעבירה שביצעו ואת עמדות הצדדים.

12. לאחר ש שקלתי בדבר, באתי למסקנה כי יש לכבד את הסדר הטיעון. הנאים הודיעו במיוחס להם בשלב מוקדם של המשפט ובכך חסכו את זמנה של המעורבים בניהול המשפט, ואת המשאבים הכרוכים בכך; הרקע להסדר הטיעון ענייני; העונש המוצע בהסדר הטיעון כולל מאסר לתקופה משמעותית והוא סביר; הנאשם 2 נעדר עבר פלילי ולנאים 1 ו-3 רישום ייחיד ללא הרשעה, מבית משפט לנורא; הנאים צעירים זהוו מאסרם הראשון.

13. נוכח כל האמור, אני גוזר על הנאים את העונשים הבאים:

הנאשם 1

- א. 40 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשוט.
- ג. אני מחיב את הנאשם לשלם לניקיטה פיצוי בסך 1,000 ₪ ולשלם לא פיצוי בסך 10,000 ₪.

הנאשם 2

- א. 34 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשוט.
- ג. אני מחיב את הנאשם לשלם לליאור פיצוי בסך ₪5,000.

הנאשם 3

- א. 12 חודשים מאסר בפועל מיום מעצרו.
- ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסווג פשוט.

פשב.

ג. אני מחייב את הנאשם לשלם לדיב פיצוי בסך 5,000 ₪.

זכות ערעורתו 45 יוממהיים.

ניתן היום, י"ד טבת תשע"ז, 12 ינואר 2017, בהדר הצדדים.